

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

«ПСИХОЛОГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ»

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>4</u>	<u>7</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>7</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Микола Максимов

Доктор психологічних наук, професор кафедри психології ЗФУУ

Контактна інформація: e-mail: mykola.maksymov@usfu.edu.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Психологія сталого розвитку» відводиться 90 годин 3 кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 7 семестру на 4-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Психологія сталого розвитку» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких предметів:

Пререквізити:

- Філософія — навчальна дисципліна, що досліджує фундаментальні питання буття, пізнання, цінностей і сенсу життя, формуючи критичне мислення та світоглядні орієнтири.
- Соціологія — вивчає закономірності розвитку та функціонування суспільства, соціальних структур і процесів взаємодії між людьми.
- Соціальна психологія — досліджує психологічні механізми поведінки та комунікації особистості в групах і соціальному середовищі.
- Психологія особистості — аналізує структуру, розвиток та індивідуальні особливості особистості, її мотивацію й саморегуляцію.

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

Постреквізити:

- Психологічний супровід військовослужбовців — вивчає теоретичні та практичні засади надання психологічної допомоги військовим у процесі служби, бойових дій та соціальної адаптації.
- Переддипломна практика — є завершальним етапом професійної підготовки, що інтегрує знання й навички студента у реальних умовах майбутньої роботи психолога.
- Психологія сім'ї та подружжя — навчальна дисципліна, що досліджує закономірності розвитку сімейних і подружніх стосунків, їхній вплив на особистість та соціальну адаптацію, а також методи психологічної допомоги сім'ї у кризових ситуаціях.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Психологія сталого розвитку» спрямована на формування у здобувачів освіти системного розуміння психологічних засад сталого розвитку особистості, суспільства та організацій. Вона поєднує теоретичні знання та практичні навички, необхідні для усвідомленого впровадження принципів сталості у професійну, освітню та громадську діяльність.

Курс охоплює теоретичні основи сталого розвитку, історію становлення концепцій, психологічні чинники екологічної та соціальної поведінки, а також роль ціннісних орієнтацій у формуванні відповідальної особистості. Значна увага приділяється практичним аспектам — розвитку екологічної свідомості, соціальної відповідальності, психологічній підтримці сталих практик у професійній діяльності та організаційному управлінні.

Дисципліна має міждисциплінарний характер, інтегруючи знання з психології, екології, соціології, економіки та управління. Вона формує у студентів компетентності, необхідні для аналізу та впровадження стратегій сталого розвитку, а також розвиває здатність до критичного мислення, прогнозування та відповідального прийняття рішень.

У результаті опанування курсу студенти отримують знання про психологічні механізми сталого розвитку, вміння застосовувати їх у практичній діяльності та формують ціннісні орієнтації, спрямовані на екологічну та соціальну відповідальність.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Психологія сталого розвитку» призначена для формування у здобувачів освіти цілісного уявлення про психологічні механізми забезпечення сталого розвитку особистості, суспільства та організацій. Вона виконує роль міждисциплінарного освітнього компонента, що поєднує знання з психології, екології, соціології, економіки та управління.

Курс спрямований на розвиток екологічної свідомості, соціальної відповідальності та ціннісних орієнтацій, які забезпечують гармонійне співіснування людини й суспільства з природним середовищем. Він призначений для підготовки майбутніх фахівців до впровадження психологічних методів підтримки сталих практик у професійній, освітній та громадській діяльності.

Дисципліна також виконує функцію практичного інструменту для розвитку компетентностей у сфері управління змінами, формування корпоративної культури сталості та впровадження інноваційних стратегій розвитку.

Призначення курсу полягає у забезпеченні студентів знаннями, навичками та цінностями, необхідними для відповідального мислення й діяльності, що сприяють екологічно, соціально та економічно збалансованому майбутньому.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення навчальної дисципліни «Психологія сталого розвитку» є формування у здобувачів освіти системних знань про психологічні засади сталого розвитку особистості, суспільства та організацій, розвиток умінь

застосовувати психологічні методи для підтримки екологічно, соціально та економічно збалансованого розвитку, а також виховання ціннісних орієнтацій, спрямованих на відповідальне ставлення до майбутнього.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Психологія сталого розвитку» є:

- Теоретичне обґрунтування — ознайомлення студентів із концепціями сталого розвитку та їх психологічними аспектами.
- Формування компетентностей — розвиток навичок аналізу психологічних чинників, що впливають на екологічну та соціальну поведінку.
- Практичне застосування — оволодіння методами психологічної підтримки сталих практик у навчальній, професійній та громадській діяльності.
- Розвиток цінностей — формування світоглядних орієнтацій, спрямованих на відповідальність, екологічну свідомість та соціальну справедливість.
- Міждисциплінарна інтеграція — забезпечення зв'язку психології сталого розвитку з екологією, економікою, соціологією та управлінням.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Психологія сталого розвитку» здобувач вищої освіти повинен

Знати:

- теоретичні основи та концепції сталого розвитку у психології;
- історію становлення ідей сталого розвитку в соціальних та гуманітарних науках;
- психологічні чинники екологічної та соціальної поведінки;
- роль ціннісних орієнтацій у формуванні відповідальної особистості;
- міждисциплінарні зв'язки психології сталого розвитку з екологією, економікою, соціологією та управлінням;
- методи формування екологічної свідомості та соціальної відповідальності;
- психологічні стратегії підтримки сталих практик у професійній та освітній діяльності;
- сучасні інноваційні підходи до розвитку організацій та суспільства у контексті сталості.

Уміти:

- аналізувати психологічні механізми екологічної та соціальної поведінки;
- застосовувати методи психологічної підтримки сталих практик у професійній діяльності;
- формувати та розвивати екологічну свідомість і соціальну відповідальність;
- використовувати міждисциплінарні знання для вирішення завдань сталого розвитку;

- розробляти та впроваджувати освітні й просвітницькі програми зі сталого розвитку;
- оцінювати ефективність психологічних стратегій у сфері управління та корпоративної культури;
- приймати відповідальні рішення з урахуванням екологічних, соціальних та економічних чинників;
- прогнозувати наслідки діяльності та пропонувати інноваційні стратегії сталого розвитку.

9. Зміст навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Психологія сталого розвитку» складається з двох змістовних модулів:

Змістовний модуль 1. Теоретико-методологічні основи психології сталого розвитку

Тема 1. Поняття сталого розвитку та його психологічні виміри.

Сталий розвиток розглядається як комплексна стратегія гармонізації економічних, соціальних та екологічних процесів. У психології він набуває значення через формування відповідальної поведінки, екологічної свідомості та соціальної активності особистості. Аналізуються внутрішні мотиваційні механізми, що забезпечують баланс між особистими потребами та суспільним благом. Особлива увага приділяється ролі психологічних установок у підтримці довгострокових цілей розвитку.

Тема 2. Історія та концепції формування ідей сталого розвитку у психології та соціальних науках.

Ідеї сталого розвитку виникли як відповідь на глобальні виклики ХХ століття, пов'язані з екологічними кризами та соціальною нерівністю. У психології вони інтегрувалися через концепції екологічної свідомості, соціальної відповідальності та гуманістичних цінностей. Розглядаються ключові етапи становлення підходів, від класичних моделей до сучасних інтегративних парадигм. Показано, як психологія стала важливим інструментом у формуванні практик сталого розвитку.

Тема 3. Психологічні чинники екологічної та соціальної поведінки.

Екологічна та соціальна поведінка людини визначається системою мотивацій, цінностей та когнітивних установок. Важливу роль відіграють емоційні реакції, рівень емпатії та здатність до довгострокового планування. Психологічні дослідження показують, що зміна поведінки можлива через розвиток екологічної компетентності та соціальної відповідальності. Аналізуються бар'єри та стимули, які впливають на формування сталих моделей поведінки.

Тема 4. Ціннісні орієнтації та їх роль у формуванні відповідальної особистості.

Цінності є базовим психологічним механізмом, що визначає вибір та поведінку людини. У контексті сталого розвитку вони спрямовують особистість на екологічну свідомість, соціальну справедливість та відповідальність перед майбутніми поколіннями. Формування таких орієнтацій відбувається через освіту, соціалізацію та культурні практики. Вивчається вплив ціннісних систем на розвиток внутрішньої мотивації до сталих дій.

Тема 5. Міждисциплінарні зв'язки психології сталого розвитку з екологією, економікою та соціологією.

Психологія сталого розвитку інтегрує знання з різних галузей для комплексного розуміння поведінки людини. Вона взаємодіє з екологією у сфері формування екологічної свідомості, з економікою — у розвитку моделей відповідального споживання, із соціологією — у дослідженні соціальних практик та колективної поведінки. Такий міждисциплінарний підхід дозволяє створювати ефективні стратегії сталого розвитку.

Змістовний модуль 2. Прикладні аспекти психології сталого розвитку

Тема 6. Психологія екологічної свідомості та формування екологічно відповідальної поведінки.

Екологічна свідомість є результатом когнітивних, емоційних та ціннісних процесів, що визначають ставлення людини до природи. Вона формується через освіту, соціальні кампанії та особистий досвід взаємодії з довкіллям. Психологія досліджує механізми зміни поведінки, спрямованої на збереження ресурсів та мінімізацію шкоди. Важливим є розвиток внутрішньої мотивації до екологічно відповідальних дій.

Тема 7. Соціальна відповідальність та психологічні механізми її підтримки.

Соціальна відповідальність проявляється у готовності особистості діяти на благо суспільства. Психологічні механізми включають емпатію, альтруїзм та усвідомлення наслідків власних дій. Вивчаються фактори, що сприяють розвитку відповідальної поведінки, зокрема групові норми та культурні цінності. Психологія допомагає зрозуміти, як підтримувати та розвивати соціальну відповідальність у різних сферах життя.

Тема 8. Психологічна підтримка сталих практик у професійній та освітній діяльності.

Сталий розвиток потребує впровадження практик у професійній та освітній сферах. Психологічна підтримка включає розвиток мотивації, формування позитивних установок та створення сприятливого середовища. Освітні програми сприяють формуванню компетентностей, необхідних для відповідальної діяльності. У професійній сфері важливим є розвиток корпоративної культури, орієнтованої на сталість.

Тема 9. Розвиток організацій у контексті психології управління та корпоративної культури.

Організації відіграють ключову роль у реалізації принципів сталого розвитку. Психологія управління досліджує, як формуються цінності та норми корпоративної культури, що підтримують сталі практики. Важливим є розвиток лідерства, орієнтованого на соціальну відповідальність та екологічну ефективність. Аналізуються психологічні чинники, що сприяють впровадженню інновацій у сфері сталого розвитку.

Тема 10. Психологічні стратегії формування майбутнього: інновації, освіта та просвітництво.

Формування майбутнього у контексті сталого розвитку потребує стратегічного мислення та інноваційних підходів. Психологія досліджує, як освітні та просвітницькі програми впливають на зміну цінностей та поведінки. Важливим є розвиток критичного мислення, здатності до прогнозування та відповідального прийняття рішень. Стратегії сталого розвитку включають інтеграцію психологічних знань у суспільні та освітні практики.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем для вивчення	Кількість годин			
	денна форма			
	у тому числі			
	усього	лекц	практ	с.р
Змістовний модуль 1. Теоретико-методологічні основи психології сталого розвитку				
Тема 1. Поняття сталого розвитку та його психологічні виміри.	10	2	2	6
Тема 2. Історія та концепції формування ідей сталого розвитку у психології та соціальних науках.	9	2	1	6
Тема 3. Психологічні чинники екологічної та соціальної поведінки.	9	2	1	6
Тема 4. Ціннісні орієнтації та їх роль у формуванні відповідальної особистості.	10	2	2	6
Тема 5. Міждисциплінарні зв'язки психології сталого розвитку з екологією, економікою та соціологією.	9	2	2	5
Змістовний модуль 2. Прикладні аспекти психології сталого розвитку				
Тема 6. Психологія екологічної свідомості та формування екологічно відповідальної поведінки.	9	2	2	5
Тема 7. Соціальна відповідальність та психологічні механізми її підтримки.	8	2	1	5
Тема 8. Психологічна підтримка сталих практик у професійній та освітній діяльності.	8	2	1	5
Тема 9. Розвиток організацій у контексті психології управління та корпоративної культури.	9	2	2	5
Тема 10. Психологічні стратегії формування майбутнього: інновації, освіта та просвітництво.	9	2	2	5
Усього	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Психологічні аспекти сталого розвитку – Опрацювати визначення поняття «сталий розвиток» у психології. – Порівняти індивідуальні та суспільні потреби у контексті сталості. – Проаналізувати приклади психологічних установок, що підтримують довгострокові цілі. – Скласти схему взаємозв'язку між мотивацією та екологічною поведінкою.	6
2	Самостійне заняття 2. Еволюція концепцій сталого розвитку – Вивчити історичні етапи становлення ідей сталого розвитку. – Порівняти класичні та сучасні концепції сталого розвитку. – Охарактеризувати внесок психології у формування цих концепцій. – Підготувати короткий огляд сучасних інтегративних підходів.	6
3	Самостійне заняття 3. Психологічні чинники екологічної та соціальної поведінки – Визначити мотиваційні механізми екологічної поведінки. – Проаналізувати роль емпатії у соціально відповідальних діях. – Виявити бар'єри, що перешкоджають сталим моделям поведінки. – Запропонувати способи розвитку екологічної компетентності. – Підготувати приклади соціальних кампаній, що змінюють поведінку.	6
4	Самостійне заняття 4. Ціннісні орієнтації відповідальної особистості – Вивчити роль цінностей у формуванні відповідальної поведінки. – Скласти перелік ключових цінностей сталого розвитку. – Проаналізувати вплив освіти та соціалізації на формування цінностей. – Підготувати приклади мотивації, що базується на ціннісних орієнтаціях.	6
5	Самостійне заняття 5. Міждисциплінарні підходи до сталого розвитку – Вивчити взаємозв'язок психології та екології у сфері сталого розвитку. – Охарактеризувати роль економіки у формуванні відповідального споживання. – Проаналізувати соціологічні аспекти колективної поведінки. – Підготувати приклади міждисциплінарних проєктів сталого розвитку.	5
6	Самостійне заняття 6. Формування екологічної свідомості – Визначити поняття «екологічна свідомість». – Проаналізувати чинники її формування. – Підготувати приклади освітніх програм, що сприяють розвитку екологічної свідомості.	5

	– Охарактеризувати психологічні механізми зміни екологічної поведінки.	
7	Самостійне заняття 7. Соціальна відповідальність у психології – Вивчити поняття «соціальна відповідальність». – Охарактеризувати психологічні механізми її підтримки. – Проаналізувати роль групових норм у розвитку відповідальної поведінки. – Підготувати приклади культурних практик, що формують соціальну відповідальність.	5
8	Самостійне заняття 8. Психологічна підтримка сталих практик – Вивчити значення психологічної підтримки у професійній діяльності. – Охарактеризувати методи формування позитивних установок щодо сталого розвитку. – Підготувати приклади освітніх програм, що розвивають компетентності. – Проаналізувати корпоративну культуру, орієнтовану на сталість.	5
9	Самостійне заняття 9. Організаційний розвиток і сталість – Вивчити роль організацій у реалізації принципів сталого розвитку. – Охарактеризувати чинники формування корпоративної культури. – Проаналізувати значення лідерства у підтримці соціальної відповідальності. – Підготувати приклади інноваційних практик сталого розвитку в організаціях.	5
10	Самостійне заняття 10. Стратегії формування майбутнього – Вивчити значення стратегічного мислення у сталому розвитку. – Охарактеризувати інноваційні підходи до формування майбутнього. – Підготувати приклади освітніх та просвітницьких програм. – Проаналізувати психологічні стратегії відповідального прийняття рішень. – Скласти схему інтеграції психологічних знань у суспільні практики.	5
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Добровольський В.В., Безсонов Є.М., Непеїна Г.В. та ін. *Стратегії сталого розвитку*. – Миколаїв: ЧНУ ім. Петра Могили, 2021.
2. Корчук О.С. *Актуальність, інтервенції та стратегічні перспективи екологічної психології в Україні (2022–2025)*. – Habitus, 2025.
3. Stoliarchuk O., Serhieienkova O., Khrypko S. та ін. *Self-Development as a Vector of Sustainable Development of Society*. – *European Journal of Sustainable Development*, 2024.
4. Springer Nature. *Contribution of psychology to sustainable development goals: a bibliometric analysis*. – *Current Psychology*, 2023.

5. Meadows D.H., Meadows D.L., Randers J. *Limits to Growth*. – New York: Universe Books, 1972.
6. Clayton S., Myers G. *Conservation Psychology: Understanding and Promoting Human Care for Nature*. – Wiley-Blackwell, 2015.
7. Goleman D., Bennett L., Barlow Z. *Ecological Intelligence*. – Broadway Books, 2009.
8. Norton B.G. *Sustainability: A Philosophy of Adaptive Ecosystem Management*. – University of Chicago Press, 2005.
9. Oskamp S. *Psychology of Sustainability*. – Cambridge University Press, 2000.
10. UNESCO. *Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives*. – Paris, 2017.

Додаткові:

1. Національна академія педагогічних наук України. *Українські підручники, посібники і програми з психології XIX–XX ст.* – Київ, 2025.
2. World Commission on Environment and Development. *Our Common Future*. – Oxford University Press, 1987.
3. IPCC. *Climate Change 2023: Impacts, Adaptation, and Vulnerability*. – Geneva, 2023.
4. United Nations. *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*. – New York, 2015.
5. Sachs J.D. *The Age of Sustainable Development*. – Columbia University Press, 2015.
6. Sterling S. *Sustainable Education: Re-visioning Learning and Change*. – Green Books, 2001.
7. Hargreaves A., Fink D. *Sustainable Leadership*. – Jossey-Bass, 2006.
8. Bandura A. *Social Cognitive Theory of Mass Communication*. – Media Psychology, 2001.
9. Deci E., Ryan R. *Self-Determination Theory and the Facilitation of Intrinsic Motivation*. – American Psychologist, 2000.
10. Kahneman D. *Thinking, Fast and Slow*. – Farrar, Straus and Giroux, 2011.

Інформаційні ресурси:

1. UNESCO – Education for Sustainable Development (unesco.org in Bing)
2. [United Nations Sustainable Development Goals](https://sustainabledevelopment.un.org/)
3. [European Journal of Sustainable Development](https://ejournal.sustainabledevelopment.org/)
4. [Springer – Current Psychology](https://www.springer.com/psychology)
5. [Habitus Journal – Екологічна психологія](https://habitusjournal.org/)
6. [Google Scholar – Психологія сталого розвитку](https://scholar.google.com/scholar?hl=uk&q=психологія+сталого+розвитку)
7. [IPCC Reports](https://www.ipcc.ch/reports/)
8. OECD – Green Growth and Sustainable Development (oecd.org in Bing)
9. World Bank – Sustainability and Climate Change (worldbank.org in Bing)
10. [Національна академія педагогічних наук України](https://napec.edu.ua/)
11. Міністерство освіти і науки України – mon.gov.ua
12. Національна академія педагогічних наук України – naps.gov.ua

13. Державна науково-педагогічна бібліотека України ім. В.О. Сухомлинського – dnpb.gov.ua
14. UNESCO – unesco.org
15. United Nations – un.org
16. World Health Organization (WHO) – who.int
17. European Commission – Sustainable Development – ec.europa.eu
18. OECD – Sustainable Development – oecd.org
19. World Bank – Sustainability – worldbank.org
20. IPCC – Intergovernmental Panel on Climate Change – ipcc.ch

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “ВІДМІННО” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує

прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “ДОБРЕ” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “ЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “НЕЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.